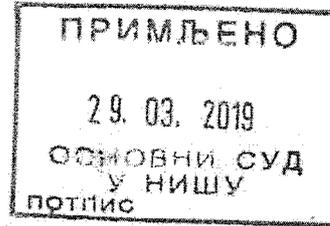




ВИШИ СУД У НИШУ
4 Гж бр. 704/19
Дана: 21.03.2019.године
НИШ



У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судије Катарине Тонић, председника већа и судија Миљана Петровића и Неле Алексић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга Ниш, кога заступа Зоран Митић, адвокат из Ниша, против туженог [име] из [име] Села, кога заступа Марија Благојевић, адвокат из Ниша, са умешачем на страни тужиоца Удружењем власника локала ТПЦ Калча Ниш, кога заступа адв. Зоран Митић из Ниша, ради дуга, вредност предмета спора 32.010,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 27 П бр. 816/16 од 09.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог [име] адвоката из Новог Села као **НЕОСНОВАНА** и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Нишу 27 П бр. 816/16 од 09.10.2018. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 27 П бр. 816/16 од 09.10.2018. године, у ставу првом изреке, стављен је ван снаге закључак о извршењу извршитеља Миљана Трајковића из Ниша И.Ивк. 962/2015 од 22.06.2015. године.

У ставу другом изреке наведене првостепене пресуде, обавезан је тужени да тужиоцу по основу извршених комуналних услуга исплати укупан дуг од 32.010,00 динара, у износима, за период и са каматом, ближе означено у наведеном ставу изреке, све у року од 8 дана од пријама пресуде под претњом принудног извршења.

Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 94.548,24 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против наведене првостепене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу и укине побијану пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак. Трошкове жалбеног поступка је тражио.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је јасно навео да је у складу са одредбом чл. 15. ЗОСЛО тужени, као један од власника локала у ТПЦ „Калча“, у обавези да сноси трошкове настале поводом коришћења и одржавања објекта Калча, а коју наплату је Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, састављено од потребне велине сувласника, поверило овде тужиоцу Уговором о вршењу послова наплате. Првостепени суд је прихватио извод из пословних књига тужиоца као веродостојну исправу, као и налаз и мишљење вештака, који је сачињен на основу салисане документације, преписа рачуна и

Жалбеним наводима се указује да није јасно по ком основу је тужени обавезан да исплати дуг, за које комуналне услуге, по којим веродостојним исправама, те како је утврђена доспелост сваког појединачног месечног износа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд обавезао туженост да сноси трошкове коришћења, управљања и одржавања ТПЦ „Калча“ сразмерно величини локала чiji је власник, у висини одређеној у складу са налазом и мишљењем вештака, имајући у виду да тужени током поступка није пружио доказе да је дуг по наведеном основу измирио.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је власник локала у ТПЦ „Калча“, у циљу наплате дуговања на име накнаде за услуге одржавања и обезбеђења пословног простора, Удружење власника локала ТПЦ Калча Ниш закључило је са тужиоцем Уговор о вршењу послова наплате од 10.06.2014. године у циљу наплате доспелих потраживања чију спецификацију сачињава и доставља Удружење као наручилац посла непосредно тужиоцу као извршиоцу наплате. Тужени као власник локала а сувласник на заједничким деловима ТПЦ Калча у обавези је да трошкове одржавања сноси сразмерно величини свог дела, у смислу чл. 15. ст. 6. Закона о основама својинско правних односа. Како тужени није исплатио ове трошкове тужиоцу за спорни период у износу од 32.010,00 динара, појединачно по месецима, како је вештак утврдио, то је првостепени суд усвојио тужбени захтев тужиоца, позивајући се на одредбу чл. 17. ЗОСЛО којим је прописано да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне за њено испуњење.

Побјана пресуда није захваћена битним повредама одредаба поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1.-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, а на утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право, о чему овај суд пази по службеној дужности. Побјана пресуда је јасна, дати су разлози о одлучивним чињеницама и као таква се може испитати, тако да супротно жалбеним наводима није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 12. ЗПП.

Испитујући побјану пресуду у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку, Виши суд је нашао да жалаба туженост није основана.

Тужилац је благовремено дао одговор на жалбу у коме је оспорио жалбене наводе и предложио да Виши суд у Нишу одбие жалбу туженост и потврди првостепену пресуду, а туженост обавезе да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка.



картица стања дуга туженог за спорни период, где је на рачунима назначен рок доспећа у погледу висине дуга, који је тужени у обавези да сноси.

На другачију одлуку суда не могу утицати ни жалбени наводи да тужени није члан Удружења власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, тако да није било основа за његово увођење у евиденцију задужења. Међутим, Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, регистровано је код Агенције за привредне регистре за обављање делатности услуга одржавања објекта, које чини већина власника локала и више од 50% укупне површине пословног простора у ТПЦ „Калча“, обавља послове управљања и коришћења заједничке ствари и у том циљу организује наплату на име одржавања заједничке ствари и пружања комуналних услуга којима се обезбеђује редовно и уобичајно функционисање заједничке ствари. Стога је тужени, без обзира што није члан Удружења у обавези да сноси трошкове коришћења, управљања и одржавања ТПЦ „Калча“, сразмерно величини пословног простора чији је власник.

Суд је ценио и остале жалбене наводе, али како исти представљају сопствено виђење стања ствари, те сопствену оцену изведених доказа, њима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане првостепене одлуке.

Правилна је и одлука о трошковима донета у свему у складу са одредбама чл. 150. чл. 153. и чл. 154. ЗПП.

Како тужени није успео са изјављеном жалбом, то му не припадају трошкови жалбеног поступка. Са друге стране, трошкови на име састава одговора на жалбу од стране адвоката, не могу се сматрати потребним трошковима за вођење ове парнице у смислу чл. 154. ст. 1. ЗПП, због чега ни тужиоцу нису признати трошкови жалбеног поступка.

Из свих наведених разлога, сходно чл. 390. Закона о парничном поступку, Виши суд у Нишу је одлучио као у изреци ове пресуде.

ВИШИ СУД У НИШУ, дана 21.03.2019.године, 4 Гж бр. 704/19

**Председник већа – судија
Катарина Тонић, с.р.**

ЗТО: Управитељ судске писарнице

